

blevet mig sagt, at der nu skal være bleven tilveiebragt de fornødne Forslag, men de maae jo altsaa være komne forsilde til Udvalgets og Ministeriets Kundskab, eller maastee ikke engang endnu komne saavidt; men hvis de Oplysninger, som saaledes siges at være tilveiebragte, skulde være tilfredsstillende, vil jeg tillade mig at henstille til den ærede Minister, om det ikke skulde være muligt og rigtigt, at Regjeringen af Hensyn til den store Vigtighed, Sagen har, ikke blot for den flere Gange nævnte Aalborg Commune, men ogsaa for hele Benschysel, sørge for, at der blev tilveiebragt de tilbørlige Oplysninger, for at der kunde tages endelig Beslutning om dette Anliggende. Jeg har vel hørt, at den ærede Minister sagde, at det var en Sag, han i høi Grad vilde interessere sig for, men jeg savner dog endnu den Udtalelse, at han vil sørge for at skaffe Midler til, at lade foretage de Undersøgelser, der kunne være nødvendige, for at Rigsdagen kan tiltræde en Beslutning, som den engang tidligere har tiltraadt, og under en bedre Form end den, hvori den nu foreligger. Med Hensyn til de Indvendinger, der der ere gjorte af den ærede Indenrigsminister og af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) mod det Forslag, der for Tiden ligger for, at det nemlig af constitutionelle Grunde skulde være utilraadeligt at gaae ind paa det, kan jeg ganske være enig med dem i, at de i Almindelighed taget have Ret; men her er der Tale om noget ganske Andet end Opførelsen af en ny Post uden Regjeringens Billigelse; det er jo nemlig en Post, der har været billiget af Regjeringen, billiget af Rigsdagen, og som ikke har mødt nogen Modstand i og for sig hos den nuværende ærede Indenrigsminister, da det jo blot er mere formelle Grunde, som ere blevene anførte imod den, og altsaa seer jeg ikke, at de Grunde, der i Almindelighed kunne anføres fra det Standpunkt, som jeg før omtalte, i Virkeligheden bør gjøres gjældende mod dette Forslag. Saaledes som det laa for her, var det efter min Mening blot en Henstilling til Ministeriet om, at det vilde, ifald eller saasnart de fornødne Oplysninger tilveiebragtes og Finansernes Til-

stand tillode det, give Sagen den Understøttelse, som er tilsigtet ved Forslaget, og naar der blev taget Bestemmelse, der vare ligesaa betryggende mod for store Udgifter i denne Sag, som de, der ere tagne med Hensyn til Jerubanefagen, kan der ikke, saavidt jeg kan see, være nogen væsentlig Betænkelighed ved at gaae ind paa Spørgsmaalet, især efter den Historie, det har havt. Efterat jeg imidlertid nu har gjort denne Henstilling til Ministeriet, og efterat jeg har hørt Ytringerne af de ærede Rigsdagsmænd for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) og Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), agter jeg ikke at holde Liv i „den døde Mand“, der blev nævnt før, og tager derfor Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget under Nr. 2 er altsaa taget tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen optager det?

Sigt: Jeg optager det.

Ordføreren: Med Hensyn til Udvalgets Stilling ligeoverfor Forslaget om Anlægget af en Baadehavn paa Hesseløen skal jeg kun tillade mig en kort Bemærkning. I Udvalget har man været enig om, at det ikke vilde være rigtigt, om Initiativet i denne Sag blev taget af Kongerigets Indenrigsminister. For at nemlig denne Baadehavn skal kunne udføres, udfordres der en Sum af 11,000 Rd.; deraf skal Monarchiet udrede 7,000 Rd. og Kongeriget kun 4,000 Rd., og vi have derfor troet det rigtigst at opsætte denne Bevilling, indtil det var afgjort, at Monarchiet virkelig vilde tilskyde de nævnte 7,000 Rd. Man ansaae det nemlig, som sagt, for mindre passende, at Kongeriget skulde tage Initiativet i en Sag, hvortil det selv ydede det mindre Bælg; men det er tillige blevet udtalt i Udvalget, uden der at møde nogen Modsigelse, at saasnart Monarchiet ydede 7,000 Rd., vilde man ansee det for fordelagtigt for Kongeriget at faae Havnen udført, ved at tilskyde 4,000 Rd. Den ærede Ministers Opfattelse af min Udtalelse er saaledes fulkommen korrekt (M. Hage: Derpaa er jeg aldeles ikke gaaet ind!)